

тровъ¹⁾ съ новъ и неизвестенъ документъ за историята на четата на Филипъ Тотю войвода, една година преди минаването на Караджата и Хаджи Димитъръ въ България, а освенъ това се даватъ описания за физическия образъ на Караджата и на други дейци отъ борбата за свобода, помъстиваме я изцѣло:

„Бидейки съдружникъ на царевичното брашно въ фабриката за брашна на Дръновеца Генчо, находяща се въ гр. Браила, Румъния, миналия Великденъ (1866 г.), дойде при мене Кючукъ Стефанъ отъ гр. Тулча и при разговора, като се научи, че азъ имамъ 200 маджарски златни наполеона, каза ми следното:

— Ще ти дамъ едно писмо, ще отидешъ въ Букурещъ и тамъ ще постигнишъ въ комитета. Комитетската каса сега е бедна. Тамъ ще внесешъ твоите пари. Ще ти плащатъ месечна заплата и ще те назначатъ за секретарь.

Съ тия думи, той ме убеди и ми даде едно писмо. Следъ като мина Великденъ, взехъ писмото, заминахъ за Букурещъ и отидохъ въ една къща, находяща се въ махалата „Подомолошуй“. Тамъ биль комитета. Дадохъ писмото на председателя на комитета, на име Никола Мариновичъ. Тамъ бѣха: Руско

¹⁾ Вж. П. Хитовъ, моето пѫтуване по Стара-планина. Подъ редакцията на Ал. Бурмовъ. „Хемусъ“. София, 1939. Стр. 92.